

Dominica. xx. post Pentecosten

Ltertii ē oblatio s. sacrificij in missa. **Q**uartū
ofonis feruētia vñ orta grādinis cēpestate optia
suetudo ē fideliū vt cāpana pulset, q̄ten⁹ hoies
b̄ audiēn̄, p̄uocēt sc̄z ad iuocādū deū ⁊ sc̄tōs p̄ci/
puebraz maria vt plaga quā demerui⁹, ppter
pctin ex misericordia auertat de⁹, ⁊ experientia pro-
bat sepe grauertis ⁊ demōes existētes in aere q̄ ra-
lia ⁊ nos p̄itēt; terren⁹ ad sonū cāpane tāq̄ tu-
be reg' celest⁹. **O** Exēplū refert Volkos sup-
li. Sap. in lec. ccij. q̄ in anglia qđā anno blada
pulcherrime creuerūt; s̄ appropinq̄ntē tpe mes/
sis venit qđdā gen⁹ muscē (vt alibi d̄) q̄sl locuste
i matia m̄ltitudine q̄ oīa blada illa p̄lūpsit t̄vix
ps q̄rta semis in q̄nq̄ miliarib⁹ remāsit. Unde
aliq̄ hoies cū ex illis musc̄ aliq̄ cepissent ⁊ di-
ligeēt sp̄iceret q̄les cēnt cuž ante tales nōvidisset
ecce iuenerūt i alis suis l̄ras depicas hic i hec
vba. Ira dei. Et sic coquerūt q̄de⁹ ppter peccata
eōp puniret eos. Un̄ h̄bmōi valer ut hoies seip-
sos recognoscēn̄. deū iuocēt pulsatis cāpanis.
Aliud ad idē exēplū habem⁹ de niniu⁹ Jone
iij. Qui se recognoscētēt clamauerūt ad dñm i
fortitudine ⁊ liberati sunt a plaga submersōis:
quā de⁹ p̄nūciauit eisdē. **Q**uintū ē elemosyna ⁊
fraterna misericordia. q̄ p̄ talia placat de⁹. **U**n̄
cū de⁹ irat⁹ ⁊ nabuclodonosor voluit illuz flas/
gellare; daniel dirit ei. P̄cā tua elemosynis re/
dime. **S**extū ē patiētia firma vt sc̄z in oībo ad/
uersis bō nō murmuraret ⁊ deū etiā si de⁹ nō au/
ferat plagā. **E**zeptū spei ⁊ fidētia. **B**ern. **L**uz
sentio deū iratū spero tunc mibi maxime p̄spitū
Hec sup Lan. Bern. Etcīn de⁹ bon⁹ iuste hoies
hic punien̄ purgat ⁊ a dānatōe liberat. Et d̄ hoc
exēplū habem⁹ in Job ca. xij. dicēte. Etiā si occi/
dat me s. de⁹ in ip̄o sp̄abo rē. Nā vt Grego. dicit
De⁹ ferit hic vt in eternū peat. ⁊ p̄cēt hic vt in eter-
nū feriat. O ḡbō xp̄iane discequō possis dei iraz
mitigare in oībo aduerlis. Stude o p̄cōr caue/
reformidabilē irā dīv qđ te pdere vīl p̄cā. Et
vt b̄ meli⁹ possim⁹ rogem⁹ dñm icelum vt rē.

Dñica vicesima post Pentb. Sermo pm⁹ sc*3*
iuxta euāgeliū applicādo de egritudinib.

Rat quidam re

¶ gul⁹ cui⁹ fili⁹ infirmabat capharnaū
Job. iiii. 7 in euāg. ho. Si c̄ dīc Grego.
h̄z p̄priū diuīa sc̄ptura qz duz narrat gestuz p̄
dit mysteriū. Et h̄z claret etiā i h̄z euāgeliō in quo
narrat quō dñs iesus filiū reguli miraculoſe sa
nauit ex febris ifirmitate iā mori i c̄ipientē. Et p̄
h̄z in mysterio doceſ quō xps dñs sanat aias ho
minū q̄ p̄cis mortalib⁹ lāguet. Videam⁹ ergo
textuz euāgeliō. Tertius

In illo tge. Erat qdā regul⁹ cui⁹ fili⁹ infirma
b⁹ capharnaū. hic cū audīsīz qz iesus veniret a
iudea in galilæ abīt ad eus ⁊ rogabat eū vt de/
scēderet z sanaret filiū ei⁹. icipiebat em̄ mori. Di/
z

rit ḡiesus ad eū. Nisi signa & pdigia viderit, nō
credit. Dic ad eū regul⁹. Dñe descede p̄ū q̄ mō
riañ filius me⁹. Dic ei iesus. Vade fili⁹ tu⁹ viuit.
Lreditur hō sermōi quē dicit iesus & ibat. Ja aū
eo descēdēte servi occurserunt ei & nūc auerūt di-
qz fili⁹ ei⁹ viueret. Interrogabat ḡbora ab eis i
q̄ meli⁹ habuerat. & dixerūt ei. qz beri hora sepiā
reliq̄t eū febris. Lognouit ḡp̄ q̄ illa hora erat
in q̄ dicerat ei iesus. Filii⁹ tu⁹ viuit. Et credidit
ip̄e & dom⁹ ei⁹ tota Job. iij. c. Ira qz iuxta hoc
euāgeliū tria mysteria notem⁹ p̄ sermone.

Primum de mystica istruccione.

Scdm de mirifica curatōe.

Tertium de saluifica egrotatōe.

P Lirca pīnu de myltica istruccōe hui⁹ mā
gelij noctēm⁹ vba z signem⁹ mysteria. qr dīc. In
illo tpe. s. anno tpi. xxi. etat⁹ q̄ pdicare cepit. fm
Guiller. vi. kal. nouēbris. q̄ die cadit vigilia Sis-
monis z Jude. Tūcem xps venit in chana gall-
ee vbi pīus anno illo illo murauerat aquā i rī-
nū. z tūc illi miraculo interfuit regul⁹ iste cu⁹ sī-
li⁹ ifirmabat capharnaū: vt b scribit Ibeophi.
z tūc credidit q̄ iesus ēt pība magn⁹ s̄ diuini-
tate ei⁹ nō agnouit. Bbijt itaq̄ ad xpm q̄ a iudea
tūc venerat itex i chana galilee z ibi rogauit xps
vt descēderet. s. in capharnaū z sanare filiu illi⁹
febricitatē q̄ iō incipiebat mori. Et nota fm L.
Lbrysostomūq̄ z alios q̄ iste erat gētilis. Et d̄
regul⁹ nō q̄ foret rex terre qr regia dignitatēro;
mani a iudeis abstulerat: s̄ qr erat official regi-
scz romani impatoris ad custodiā galilee depu-
tat⁹. vel qr cu⁹ b erat de generē regio. z sic regul⁹
dict⁹ ē. Et qm̄ nō credebat q̄ xps ēt de⁹ vbiq̄ po-
tes s̄ timmō corpali pīstia sua poss̄ sanare filiu
suū. pīterea xps cu⁹ redarguit de modica fidedi.
Nisi signa z pdigia vi. nō creditis. Unz pīterea
xps voluit ad domū ei⁹ corporal⁹ descēdere vt pī
baret q̄ solo impio vpote de⁹ vbiq̄ sanare poss̄
sit oēs. z q̄ pīsequēs tali miraculo facto sanari
fide reguli z totā familiā suā: vt factū ēt claret
lra. Sz circa hui⁹ euāgelij mysteria declaranda.

Primū d' febr' designarōc. (aliq' qrun̄t.
Secundū de significatōis rōne.

Zertiū de hoc e nos sōe.

Prima q̄stio qd significat

plana quod significat pectoris q̄ incipit mori in anima p̄
r̄nde q̄ significat pectoris q̄ incipit mori in anima p̄
q̄ sensibili in p̄cū mortale. Febris enim iterum p̄fectio
minē pati calorē z exteri⁹ frigoris tremore. Sic
talis pectoris in mente pati⁹ calorē p̄que p̄cupiscentie
sez carnalis vel mūdialis z exteri⁹ tremore q̄ nō
met amittere terrena bona z carnalia delectabili-
ta. z sic p̄sentit in mortali p̄cti ut habeat p̄cupita.
Unū Aug. sup̄ Ps. dicit. Res due sūt q̄ faciunt oīa
petā in hoc. scilicet cupiditas z timor. Proinde iste
bricicās dicitur fuisse filii⁹ reguli diminutus nō regi⁹
q̄ min⁹ bene regit talis anima corp⁹ z sensus suos
io p̄sentit carnali delectatiōi. Propterea Eccl. x.
Ue cibi terra cui⁹ ter puer est. si puer licet regendo

Scda q̄stio q̄re p̄cū mor̄is
terrenū corp⁹. **Q** uod seculū significal p̄ febrēt p̄ tactū ē. Ad id
sufficiat ponere scz vñica rōne originis. Nam si q̄
rat vñ oris febris in hoie. **R** ñ def̄m pbicos q̄
ex abūdātia q̄tuor humorū. ex abūdātia san-
guinis generat febris tertiana. Ex abūdātia cho-
lere febris tertiana. Ex abūdātia melancolie q̄r-
tano. Ex flegmatice abūdātia q̄tidiana iuxta ho-
ras suas. Sic spūaliter p̄cū orūt cōsili mō qm̄
ex sanguinis abūdātia hō ē luxuriosus. Ex cho-
lera iracudius. Ex melācolia inuid⁹ tristis et odi-
osus auar⁹ et timid⁹. Ex flegmate piger ociosus
et accidiosus scz naturaliter. Tertia q̄stio d̄ ho-
ra septima paret articulo seq̄nti p̄p̄ breuitate.
R Circa secundū vies d̄ curatiōe q̄ris. q̄re eis

R. Circa secundū vīcē dī curatiōe q̄rī. q̄re xp̄s
dīs voluit hūc infirmū curare hora septimā. et
deh̄ pōrō talis formari. Lū em̄ in die sūt hore
m̄z plures. et q̄libet hora potuit xp̄s eū curare.
ideoq̄ m̄z vidē curvolūc̄ horā septimā. p̄ sanī
tate et̄ eligere. Sz ad hec tñdēt q̄ h̄ xp̄s voluit
plurib̄ rōntb̄. Prīo ppter fidē cōmēdationē q̄r
fides ē necessaria ad salutē. Regul⁹ aut̄ iste an̄ il
lāborā septimā nō habuit fidē plenā de xp̄ovn̄ et
antea redarguit eū in fide tepidū. vt dīc Aug. et
patuit sup̄. Jō horā expectauit xp̄s q̄ regul⁹ in fi
depleniō confirmaret. et sic sanitatē aie et corporis
merceret. O q̄z multi etiā nūc silēs sūt q̄ di. Quis
sc̄ si vera sit q̄ pdicant̄ de padiso celesti. de iser/
no et sic de alijs. cū nullū vidim⁹ q̄ inde veniūz et
narraret nobis. q̄b̄ possum⁹ dicere reprehēdō
illos iuxta dictū xp̄i. Nisi signa et pdigia viderit̄
z. nā vñ venit xp̄s nisi de celo. Itē sp̄usst̄ vñ
venit nisi de celo q̄ hec oia q̄ sūt fidei edocuit̄ p̄o
pertas apl̄os et sāctos alios. ḡz. Sc̄do pp̄c
penitētē pfecte signatiōe. Na febris sanari pōc
et̄ naturali medicina. p̄cipue septē modis. aliz
q̄ sudatōe. aliquā vomitu. aliquā minurōe. aliquā
abstinēt̄ et ieunio. aliquā purgatōe. aliquā ama
re medicinē potiōe. aliquā sōni digestiōe. Sic sp̄u
aliter p̄cm̄ sanāq̄ p̄ penitētā pfecta q̄ 2slit̄ in se
p̄tremēdōs et q̄z septē horis. et in septima cōple
ta pfecta sanitas aie daſ. Prīum̄ remēdiū seu p̄
ma hora p̄tītois significat̄ p̄ sudationē. Sc̄dō
zefīliois significat̄ p̄ vomitu. Tertiū restitutōis
p̄ minurōe significat̄. Quartū ieunij p̄ absti
nētā. Quintū satissimōis q̄ ē causas p̄tōz ex
cidere p̄ purgationē. Sextū elemosynē et remissi
onis iniurie significat̄ p̄ medicinē v̄l herbe ama
re portionē. Septimū orōnis q̄ sōnu in xp̄o qui
escē. Tertiū ppter passiōis xp̄i rep̄sentatiōne
nā xp̄s q̄ est lux mūdi Job. viii. facit dīc. xij. ho
rari nob̄. i. t̄j articuloz fidēi. Et vt pdicti⁹ est p̄
febricitatē hūc designat̄ sentiēs hō in p̄cm̄ mor
tale. Dīc aut̄ Bern. sup̄ Lañ. ser. xliij. q̄ nihil ē tā
efficacremēdiū ad curāda 2sciētē vulnera et ad
purgādū mētis aciēz xp̄i vulnēz sedula medi
atio. Necille. Prīinde dīs iēsus voluit septiā
hora curare ad insinuādū et septē sūt hore preci

pue passionis Christi, quae ecclesia recolit in septem horis canoniceis, et illas debet recolere sepius fidelis anima quelibet vel sancta a pectus suis. Prima hora mens die noctis in matutinis recolit quod captus est et liberatus. Secunda hora mane quod dominum presentem recolit debet: quod tunc iudicii Pylato est presentans Christus et false accusatus. Tertia hora tercias post ad crucem acclamatus dominus. Crucifixione, et tunc fuit sententia ad mortem. Quarta hora sextarum fuit crucifixus eleveratus in cruce. Quinta nonas expiravit, et tandem in corde vulneratus est. Sexta hora vesperarum fuit de crucem depositus et aromatibus vinctus. Septima hora completorum est sepultus. O christiane bec cogita hec deuotioe sedula frequenta in oratione, et sic sanabes ris in anima perpetuo.

Sin eccl^{ia} certū de egritudine saluifica exq^{ue} euāgeliū loquuntur de infirmitate quā xp̄s curauit ad salutē multo p̄. ideo de egritudinib^z tria meseria declaremus p̄ sermonē.

Primum de irremissione.

Secundū dī fructificatōis.

L*Tertium de subministratiois.*
Quatur ad promptum quirit, cur denss iesus pro sua passio
ne noluit remittere infirmitates humanas peniter
a nobis abolendo vel tollendo. L*u*em passio xpi
fuerit sufficietissimum remediu oim nostram infirmi
tatu exolutio*q*; pcto*z*, iurta illud Esa*liij*. Uere
languores nostros ipe tulit et dolores nostros ipe
portauit, quod misericordia est quod post*z* accepimus in baptis*m*
mo efficacia passionis; adhuc nihilominus pati
mur infirmitates et alias penas pctis debitas.
Sed ad bec*re*nd*eb*; Rich*in*.iiij. di.iiij. q.iiij. ar.iiij
et Fran*Maro*. et alios doctores cõiter pro tresve
ritates. Prima vita quod tempors pro sua suffi
cientissime exolu*it* o*mnis* pena pctis debita*q* sc*ilicet* ho*m*
minis aias posset phibere post separatione corpo
ris ab ingressu padisi celestis sive simplicie sive
ad tempors. Reco*q* in baptism*o* remittit ois culpa
ta originalis quod actualis. mortalis et venialis ex
efficacia passionis xpi. Et collig eti*am* ois obligato*rum*
ad penam eternam et eti*am* ad temporal*em* purgatorij. Un
Aug*de* prose*z*. di.iiij. c. pro baptism*u*; d*icitur* quod in bapti
sato quod ab ho*m* dic*tu* et fact*u* et cogitat*u* est tot*u*
abolere ut quod fact*u* non sit habeat. Scda vita est
quod pro baptism*u* et efficacia passionis xpi pene temporales
pro pcto originali debite non remittunt*ur*. ut sicut
firmsates; mors corporalis et alie miserie. Ratio
qr ille terminant*cum* hac vita, et i*o* non possunt aias
phibere post separatione ab ingressu celi. nec sim*pli*cit nec ad tempors. Et qr insup sicut ho*m* occasio ma
ioris meriti et primu*m* dum vivit ut postea feliciter ins
grediat*ur* ad celum; ut pro tempor Aug*xiij*. det*rin*i. Ter*ti*
a veritas quod tempors denss er*misericordia* sua volu*it*
ut ut penalitates hu*m* vite temporalis non penit*er* colle
ren*ti* pro efficacia passionis quod sunt passio ei*us* satisfec*er*
rit, pro oib*us* pctis et penit*is*. Reco*q* hu*m* vite pene
et miserie non obscur*is* multu*m* prosum ho*m* ad salutem
si sufficeret velint*re* debet etiam medicinas a sum*is*

Dominica. xx. post Pentecosten

mo medico spinatas licet amaras tñ salutiferas piaia. Et de hñmõi salubrate patebit in sequitur. **I** Quatuor q̄ ad scdm̄ q̄r̄ q̄li. p̄ ueritate evolut dñs iesus egreditudines et alias miseras tales petio originalis debitas ī hoīo remanere. Ad h̄ nota ples ueritatis. Prio q̄ p̄terita petia purgat. Bre. i mora. Divisa dispeñatōe agit ut plixior vi cito plixior defegritudo. Unū sepefit ut p̄ eadē mē bra q̄s punia etegritudis q̄ p̄ peccauit. Abi ḡtia. q̄ peccauit q̄ vñfū sit cee. q̄ p̄ illicitu an diuina pura ī d̄craçōibz et hñmõi fit surd. q̄ p̄ ḡtis saleado chorizado r̄c. fit claud. Scđo q̄ hostē debilitat h̄ carnē q̄ militat et occupat aduersus sp̄m. Jo apls dīc. h. Chor. xij. Lū ifirmor tūc fortior suz. sc̄z h̄ vicia resistēdo. qm̄ domestic⁹ host. s. caro et bilitat. Tercio q̄ exitū ad debitū in ort⁹ p̄panit. Nā ut Bre. dīc. p̄ ifirmatares de⁹ pulsar tāq̄s per nūciū mort⁹ p̄missum ut hō sibi apiat ad pñias disponēdo. Ideoq̄ debz hō patiēter acceptare tā q̄nūciū r̄pi p̄ salutē missuz et ad celestē b̄tritudē nē euocātē. Quarto q̄ culpaz mala euitat. Nō em̄ pōt hō ifirm⁹ peccare tā multiplicitē siē peccaret lan⁹. s. subgo ornari. i luxuria; tabnis; sic de alijs. Unū Dsee. iiij. Sepiā viā tuā spinis dicie dñs. Et patz. Quicq̄ bonū statū pñie ad assū mēdū icitāt. vt. s. hō mūdialia zēnēt ad deū con uerat. Greg. Mala q̄ nos hic p̄misit ad deū ire copellūt. Et p̄s. Et multiplicate sūt ifirmatares eoz postea accelerauerūt. **U** Exempli legi⁹ ī legēda sc̄i Thome cātuariēt q̄ qdaz laborauit lōga et magna ifirmatares; et venies ad sc̄i Thome sepulcrū ipertrauit sanitatē. Sz sanat⁹ cepit cogitare dices. Forſitā nō expedit mibi ista sanitas. qm̄ sensit se pñu ī sanitate ad peccātū et ad mūdi delectabilia secrāda. Itēz ḡrogauit predi ctiū sanctū ut darez sibi qd̄ expediret sue saluti siue infirmitatē siue sanitatē; et statim ifirmat⁹ est.

Sexto q̄ amoris dei dona demōstrat: q̄ dñs dīc Apo. iiij. Ego q̄s amo arguo et castigo. Ido ī vitasp̄. legi⁹ q̄ summa ē religio xp̄iana ī infirmitate do ḡras agere. Et ibidē legi⁹ q̄ qdā sene frē qñf̄ ifirmabat. Lūq̄ uno anno nō fuissz ifirma tūs cū lachrymis dirit. O dñe cur reliquisti me nō visitas ifirmatares h̄ anno. Septio q̄ a futuris supplicijs libat. vñ Aug. dīc. Dñe h̄ vre h̄ seca et ī tēnu parcas. Et certe maria dei misericordia ē h̄ pñire; q̄ etiā si mille anis oēs dolores h̄ q̄s pati obserat modicū ē respicu pene purgatorij ut p̄t p̄ Aug. Ultio q̄ sepiēna p̄mia celestia accumulat. Bre. Maioris p̄mis aduersa patiēter tolerare q̄ bonis opibz iludare. **X** Sz q̄ri pōt q̄lē debear hō ifirmatares sufferre ut p̄dictos fruct⁹ possit obtiēre. Ad h̄ nota ples reglas. Pria regula dīc fidel p̄seueratōis. vt. s. ī fide r̄pi p̄mācat nec recurrat ad iēcatores et supstitiosas artes; nec ad iudeos. De q̄b̄ vide dñica. ix. ser. iiiij. N. Itē de saracenis vñ machometic dīc frater Enge. de clauas. ī summa. 2 cor. Nic. de ausino q̄ q̄si p̄ oīa

quo ad phibitōnes hñmõi iudeis cōparant. vide ibi cap. Saracen⁹. Scđa regula dīc vñ pñic et cōfessiōis: vñ sup̄. Tertia regula emēdatōis vite et obediētie ī oībz mādas. Quarta patiētie et ḡras accōis. Exempli de deō Frācliso cui maria ifirmata laborati dixit qdā frācē q̄ deū oraret ip̄e sanctus Frāclis⁹ q̄tū midus cū eo ageret. Scđus hō pater dure redarguit illū. Et p̄strat⁹ ī terraz ḡras egit deo p̄ doloribz ac petiuit ut de⁹ siē plā. **V** Duo ad tertium de servi (ceret pl̄ affigere entibz ifirmis q̄r̄ vñp̄ seruire ifirmis et cos p̄loz lari si magni meriti. Ad h̄ndet m̄ḡ Hubert⁹ sup̄ regula b̄ri Augu. dīc. Nō ē maior misericordia in extioribz opibz misericordie q̄ exerceſt circa ifirmos misericordia et fuīdo. Rō q̄ tales ī vno inſr̄mo oīa misericordie oīa implent. q̄ pascit et potat ac teg ī infirm⁹ paup̄. hospitāt q̄n sibi lect⁹ parat. vñlat eger ip̄e et vinculifirmatares ligat⁹ et cādē dū moribz seculū. Et hec facit bō dño ip̄o ī psona infirmi Mat. xxiij. Qd̄ vñt er mimis meis fecis⁹ mibi fecist⁹. Itē rō alia q̄ ī alijs opibz seruire deo de vñco tñm seniū vñ mēzbro: pura ī ieiunio ī ḡstu. ī silēto de ligua. ī vigilia et oratione de oculū et labijs. In cilicio de tactu et sic d̄ alijs. Sz ī oīe pietatē circa ifirmos oēs s̄esus deo seruire. s. loculi ī vigilādo et interdū bōrēda vidēdo p̄ q̄b̄ dābi vñsio dei ī celū sūme delectabilissima. Itē olſatus ī fetoribz portān. Audit⁹ dura et p̄portunitates illo p̄ audiēdo: tacit⁹ ifirmos tāgēdo. gust⁹ solitā et mētaroz̄ infirmatēdo. ligua eos ī solādo. pedē p̄ eis discurrendo et totū corp⁹ p̄ eis diuerſimo de laborādo. **Z** Unū exempli legi⁹ ī vitalis part⁹ q̄ duo frēs erāt q̄z vñ multū ieiunabat. alēliū bēter seruibat ifirmis. Questū est q̄ a qdā sene q̄s eoz ell̄z maioris meriti. R̄ndit sener dicens Si frater ille ieiunās etiā appendere se p̄ nares nō poss̄ p̄cere ad mēsurā illū q̄ seruit ifirmis. Nec sufficiat. O xp̄iane stude exercere te ad illā pietatē seruiēdi ifirmis. Rogem⁹ autē dñm et

De eadē dñica Sermo. iiij. de fidei articul⁹ contētis in symbolo apostoloz

Redidit ipse et

c domus ei⁹ tota. Job. iiiij. et ī euāgelio hodierno. Verba ista scribūt de qdaz regulō cui⁹ filiū febre moriētē sanavit dñs iesus et ille ī xp̄m cū tota sua domo credidit. Et fz Be dā iste regul⁹ crevit ī fide p̄ tres h̄d̄. Prio em̄ iij. cepit credere et h̄ a tpe q̄ r̄p̄ aquā mutauit vñ nū ī inuptijs: cui miraclo iterfuit ut dīc Thēophil⁹. et tūc credidit sz ip̄fecte. Unū ī ī euāgelio h̄ dīc q̄ rogauit xp̄m ut descēderet ī domū luā et sanaret filiū ei⁹. Redidit em̄ q̄ sanare illū posset. Sz nō nisi p̄sens corporalit fieret. Scđo incremētū fides illī accepit qñ xp̄s ei dīc. Vade filiū tuus vivit et credidit sermōi dñi. Tercio postea p̄fecte credidit qñ illū sanū ēē coguit. Unū ī exempli

Bermon

nobis ponit ut perfecta fide in Christo habeam. Et de predictis patet in euangelio. Itaque de fidei Christi articulis quae continentur in symbolo apostolorum mysteria tria declarantur per sermonem.

Primum de credendi modificatio.

Sed et cognoscendi obligatio.

Tertium de cois symboli explanatio.

B. Circa primum de modo credendi in deum ex quo symbolo sic incipit. Credo in deum; uerile est scire Christum; non quod debeat credere in deum. Ad quod sciendum est per sicut Augustinus in libro de Christianis dogmatis super Job. dicit. Nec tria dicta distinguuntur inter se.

Primum credo deum.

Secundum credo deo.

Tertium credo in deum.

Primum scilicet credere deum est credere quod deus est. et hoc est commune ex naturali cognitione oibus hominibus nisi quod esset insipiens. Ps. Dicit insipiens in corde suo: non est deus. Sed quod habet intellectum etiam paganus naturaliter potest cognoscere quod deus est. et hoc sic. Si enim ego querar te o homo. Credis ne quod in mensa tua. Dicas quod sic. Sed hoc unde scis cum enim videre non possis nisi ex intellectu naturali per opera quod apparet exterius. quod quae sensibilia videntur: loqui: cibum comedere: facit pedes ad ambulandum: manus ad operandum mouet et huiusmodi. Item si querar te verum in celo sine angelis. Responde. Video celum moueri diuersimodo deinde sole luna et stellis. et credo qualiter substantia spiritualis mouet ista: cum ex se corpora celestia sint in omnimodo sensibilia et irrationalia: alios non mouentur. tamen et rationabiliter faciendo dies: mens annos et horas. et angelii sunt talia factientes. Item quod facit aqua fluat: terra germinet. Ad hanc similiclare cognoscis et sequitur quod deus sic ille summus creator homo et omnis qui sic fieri ordinavit. Unde per te credere deum commune est oibus non solus Christus unus sed etiam pagani et infidelibus etiam demonibus. Iacobus. q. Tu credis quod vero est deus bene facis. demones credunt et tremunt. Sed et credere deo. Et hoc in Augustinus superius est credere Christianum dei quod omnia sunt vera quod deus dicit et in veteri et in novo testamento scilicet in euangelio per Christum. Et hoc credere habere Christum licet non credat pagani multi euangelio: tamen et hoc commune est indifferenter bonis et malis Christianis credere. Unde hec duo non sufficiunt homini ad salutem. B. Sed in electis Christianis regitur tertium scilicet credere in deum. Et secundum Augustinus hoc est credendo amare et ire in deum. Unde hoc solis bonis pluit. quod qui credit deum et deo ac et in euangelio. sed per peccatum mortale deum non amat non credit in deum. Si queras. utrumque ergo homo existens in peccato mortali posse sine medietate peccato dicere. credo in deum. Responde Alexius de Bles in tertio volumine summa q. vi. quod homo peccator dicendo Credo in deum et symbolo orando si diceret in persona propria ut de se ipso merite et peccare: sed potest et deberet dicere in persona ecclesie. et sic orando non peccat. Dicit ergo tu Christianus dicere quod credere debeas in deum. Non ut Augustinus dicit.

LXIII

tit. Unde dilectione fides est Christiani. sine dilectione fides est demonum quod creditur sed non diligunt deum.

C. Circa secundum de cognoscendi obligacione quod ritur. utrum omnes Christiani teneantur scire fidei articulos et sic explicite credere illos. Responde secundum Bonaventura in libro de fidei articolis. Richardus quod fides et eius cognitio esse potest tripliciter.

Prima deficiens.

Secunda abundans.

Tertia sufficiens.

Prima dicit deficiens quod non omnes articulos fidei habent creditum immo implicite. et sic credere est fidei deficit minute. Unde non sufficit ad salutem hominibus habentibus visum rationis. quod cum articuli fidei sint manifeste diuulgati per certum inter fideles conuersantibus. ideo potest quilibet scire explicite principium quod Ecclesia promovet colere: ut est de trinitate persona et unitate deitatis: de nativitate: de passione: resurrectione: ascensione et sic de aliis. Nec potest quod talia ignorare sine perceptu et totali negligencia sue salutis. Unde et Augustinus dicit. Nescio qua forte audeat se Christianus dicere quod pauca verba in symbolo et oratione dominica et decalogo non vult addiscere. Secunda fides et cognitione dicit abundantans quod quis credit omnes articulos fidei explicite et distincte sciens illos omnes et hoc est fidei puerum. Unde non est necessarium hoc nisi illis qui tenentur alios articulos manifestare: puta qui regimur Ecclesia et officium docendi et predicationis vel confessiones audiendi sumptur: aut cuius anima per qui secundum exigentiam sui statutus et gradus tenentur habere fidem explicitam. Nam ut sanctus Thoma. q. ii. q. iii. ar. vii. dicit. Sicut in celo angeli superiori habent illuminare inferiores. s. de secretis divinitatis: sic in Ecclesia maiores habent docere minores articulis fidei et necessariis ad salutem.

Tertia fides et eius cognitione dicit sufficiens quod quis credit quosdam articulos explicite: alios implicite. Et talis fides communiter omnibus visum rationis habentibus est necessaria ad salutem. quia omnes tenentur etiam simplices ad illos articulos et explicite credentes quos eis manifestat non solum per dictationem: sed etiam Ecclesiasticae profectudo: ut de trinitate cum dicitur publice signando in missa et in baptismo et alibi. In nomine patris et filii et spiritus sancti Amen. et de Christi mysteriis et illis que in symbolo communem continentur. De aliis autem sufficit simplicitate implicite credere. D. Sed dices. Quid de ignorantia articulorum explicite credendorum. Responde. Ignorantia non excusat hominem adultum uenientem in istis secundum Richardonem et fratrem Angelum de Llangua. nisi esset. s. aliquis quem Christus nec per se nec per alium nec per inspirationem doceret de fide. talis enim non tenet explicite credere nisi id quod credebat in legem naturae. Exemplum. posito casu quod in carcere sarceno et siue thurco et include repletus vel etias in insula ubi non esset hominibus accessus et ibi cresceret a puericia: nūquid posset saluari ignorantis fidei Christi secundum Augustinus in libro de questionibus noui et veteri?

Dominica. xx. post Pentecosten

testamenti. talis si non fuerit a quo discere possit nec ad eum rumor doctrine fidei puenierit. nihilominus teneat cu habeat vnuz ronis credere illud quod erat in lege nature deo necessere credere. Sed quid est illud sanctus Vincens ponit dicens. quod crede re deum esse et ipsum esse creatorum et rectorem mundi iustum; bonum; sapientem; potentem; et quod remunerator est inquirerentum cum sancto bono; ac punitor malorum qui non inquirerunt eum. Ita enim credentia fuit necessaria ab initio mundi de lege nature. quod est demon strabile naturali lumine dictum est super primo articulo huius sermonis. Unde sine hmo credentia nullus hominum a principio potuit saluari nisi omnino stultus qui in fide aliorum a peccato originali mundatus saluaretur. Nam de illa fide naturalis legis Hebrei 11. Sine fide impossibile est placere deo. Credere enim oportet accedente ad deum quod est. et quod inquireretur se remunerator sit. Nec ibi. Et quod op positiu punitor sit malorum. Iteque predicitus vice de quo hic ponitur casus quando pueniret ad vnuz ronis teneat predicta credere. Et Alexan. de ales. iij. q. ci. de perplexitate conscientie; dicit. quod si talis faciet quod in se est deus illuminabit eum de fide Christi. vel per scriptum occulta inspirationem; vel per angelum aut per aliquem hominem mittendo ad eum ut possit saluari per fidem Christi. Ergo mira dei bonitas. o mira pie tas quia vult saluari omnes facientes quod in se est.

Eiusdem tertium de communis symboli articulo fidei explanatio salte brevi notandum est quod ut communiter dicuntur et trias in libro quod dicitur Catholicum ac pluribus ex theologorum dictaminibus habebit in exordio surgentes ecclesie cum apostoli iam accepto spiritu sancto essent in mundu pueri ad predictandam fidem et eliminandum errores per mundum universum diffusos protrulerunt in uincem de fide quam una sumittere omnes deberent Christo credentes. teneat ut sic existent omnes sub unica fide et non erraret aliqui populus contra aliquem articulum fidei. et tunc a spiritu sancto quilibet apostolorum per misericordiam sacras scripturas in symbolo apposuit bolus; id est particulariter per articulos fidei communis in Christo. Unde Richardus de sancto victore; dicit. Articulus est infallibilis veritas deo artans nos ad credendum scilicet sub necessitate salutis. Ideoque licet fidei veritatem articuli fidei sine plures; tam iuxta numerum duodecim apostolo rum ut communiter dicuntur esse duodecim eiusdem articulorum. Et licet articulos hos diversi diversis apostolis attribuat varie psequendo seriem ipso ratione apostolorum; tamen hoc magna vis; ut dicitur secundum librum Catholicum. Sed sufficiat hoc certum quod apostoli hos articulos posuerunt et simul omnes confirmaverunt. Primus articulus fidei quem posuit Petrus est. Credo in deum patrem omnipotentem creatorum celi et terre. In hoc articulo tria continentur. Primum quod Christus debet credere unicum verum deum. Ideo dicitur. Credo in deum non in deos sicut credebatur pagani idola. Et hoc est contra incantatores et magicos augures et homines quibus credere et persuadere eos est.

bibitum. quod aliud deum est homini credere. Secundus est quod Christus debet credere in uno vero deo plus tres et regnante fide Rich. Et infra de filio subditur et tandem de spiritu sancto. et sic tres personas debet homo credere in diuinis. I. patrem filium et spiritum sanctum. Tertius corinthe in hoc articulo quod Christus debet credere deum esse creatorum celi. et sic omnis invisibilis et terrena; hoc est omnis visibilis. Et hoc est contra hereticos manicheos quod dicunt visibilita a diabolo forse creata. Unde Christus verus nullus heres est credere. Secundus cedula articulus quem posuit Iohannes filius fratris Marci. et Catholicus est. Et in iesu christo filium eius unicum dominum nostrum. De hoc Alex. de ales. iij. volumen sime. quod videlicet per invenientiam patrum articulorum quod sacramenta sunt invenientia quod sacramenta sunt invenientia. Ut sit sensus filii per invenientiam patris. Uel potest articulus cuius est dominus; ut sit sensus. Unicum dominum nostrum. I. viii. centie diuine et dominum existentem filium cum deo per ipsum. Et hoc est contra arrianos dicentes quod filius est minor patre. Contra quod est scriptura Job. viii. Ego et per vinculum meum. I. in centia deitatis simul cum spiritu sancto

Tertius articulus quem posuit Jacob maior est. Quiceppe est de spiritu sancto; natus et maria regina. Et est sensus quod Christus posceppe est operante spiritu sancto miraculose in summa sanctitate in utero Virginis et ex Virgine natu' sicut predixerat Isa. vii. Ecce virgo concipiet et pariet filium. Quatuor articulus quem posuit Andreas est. Passus sub pontio pylato crucifixus; mortuus et sepultus. Et patet intellectus quod Christus propter peccatum nostra passus est. Sed quod nomine domini hois insertum est dicendum. sub pontio pylato. Dicendum quod hoc ad insinuandum scilicet quod impleta est illa propria et beatitudine Jacob Ben. ca. vii. Non autem resceptum de iuda donec veniat quod intercedus est. eo quod iam genitilis pylatus dominabat super iudeos; et contra herodes ydumeus. et per sequentes Iesus fuit Christus qui tunc venire debuit. hoc est contra iudeos quod adhuc Christus expectatur. Quintus articulus quem posuit Philippus est. Descendit ad infernum; hoc est ad limbum sanctorum patrum descendit post mortem eius Christi ut inde illos erueret sicut predicitus fuit Zacharias. Tunc in sanguinem testamenti sui eructi vincos et.

Sextus articulus quem posuit Thomas certissime de resurrectione Christi est. Tertia die resurrectus a mortuis. Et patet. Septimus articulus quem posuit Bartholomeus est. Ascendit in celum sedet ad dextram dei patris omnipotens; hoc est manet in gloriate deitatis cum per exaltationem super omnem creaturam in summa gloria etiam in humanitate. Octavus articulus quem posuit Matthaeus est. Inde retinetur iudicare vivos et mortuos. Inde. id est celum a sede maiestatis regatur. Et in fine mundi iudicare vivos. ibinos qui vivunt in anima per gratiam et mortuos. id est reprobos qui sunt mortali peccato mortui. Sic expone Augustinus in encyclo. Alio modo per vivos intelligunt illi homines qui circa finem mundi vivi repentes qui etiam morientur et resurgent cum illis qui antea erant mortui. Non

nus articul⁹ quē posuit Jacob⁹ minor ē. Credo in spm sc̄m: b̄ q̄ tercia psona in trinitate ē sp̄l sanc⁹ substantialis et c̄lis p̄i et filio. Et b̄ signifi cat et eo q̄ addit⁹ in dico. Credo in spm sc̄m qđ credo in spm sc̄m p̄ dilectionē tēdo, et b̄ lo li deo uenit. sicut et sup̄ dictū ē. q̄ credere in deū et credo in deū ire. Unū i alijs articulis q̄ n̄ sit de ipso et deo nō apponēt in: ut p̄t in se. De cim⁹ articul⁹ quē posuit Simon est. Sanctā eccl̄ia catholica sc̄o p̄ cōmuniōz; b̄ ē credo catholica. vniuersalē eccl̄iam cē sanctā p̄ spm sc̄m sa cificare cō ita q̄ null⁹ extra vniōne fidei eccl̄ie p̄t scificari vel saluari: ut p̄t p̄ Aug. de fide ad Petru. extra de here. c.j. Unū et addit⁹. Sc̄o p̄ cōmuniōnē. b̄ q̄ eccl̄ia habet sacramēta in qbus cōcā fidēles et scificant. q̄ sacramēta sūt illu strāta scificāti. Precipue aut̄ p̄ sc̄o p̄ cōionē cēt ligū eucharistia in q̄ p̄ gratia cōcā sc̄i tāq̄ mēbra xp̄i. Et solis sc̄is. l. mūdis licet sumere eucha ristia q̄ dētō. Et sic p̄t fm̄ fratre Angel. in sū. q̄ nō debet dici in sc̄am eccl̄iam s̄z sc̄am. Un decim⁹ articul⁹ quē posuit Thade⁹ q̄ est Judas fr̄ Jacob⁹. Petō p̄ remissiōz; b̄ q̄ p̄ sacramēta in eccl̄ia sc̄a remittunt p̄tā. Duodecim⁹ arti culus quē posuit Matthias est. Larnis resurre ctionē et vīta eternā amē: hoc ē credo q̄ de⁹ resu scatabis oēs hoies et in corpe et aia habebūt vīue rei eternū. boni in gloria; malii in pena.

Pro exēplo finali nota q̄ Aug. ut habeat li. origi naliū dī sic hortāt̄. Qñ surgitis et qñ vos ad sō nū collocat̄ reddit̄ symbolū vestrū deo. nō pige at vos repete. nō surrepat̄ obliuio. Et p̄ paus ea. Sicut q̄ sp̄cūlū tibi symbolū. sīnt diuīctue q̄diana ista. sīnt quēadmodū indumēta mētis tue. nūqđ qñ surgis nō vestis te. sic et cōmorādo symbolū tuū vesti aiam tuā ne nud⁹ inueniar̄. Hec ibi Aug. Nā q̄ symbolū porare multū valer̄ q̄dīcē et in extremis p̄serr̄. Narrat̄ in dra logo Lesarj̄ s̄p̄. extem. dist. vi. exē. lxxx. q̄ quidā magn⁹ dñs noī. Luno religionē intravit et sc̄e vīt̄. Tādē dēsib⁹ dīc̄ mort̄ reuelauit. et ip̄e p̄dīc̄ illo dīc̄ mort̄ ē. Eo tpe erat mīlier obfessa et demōe in villa. prīma q̄ hora mort̄ eiusdē cuno nis liberata ē a diabolo. Post paulūlū demon redi⁹ gūl̄ verās tādē. Adducta gād sc̄m p̄b̄y. tēp̄ iterrogat̄ diabolo p̄b̄y fuerit postq̄ exierat d̄ muliere illa: r̄ndit. q̄ ad mortē Lunonis cucur rerīcū ceter⁹ demōib⁹ q̄ndecim milib⁹. Et dīxit sacerdos ille. Quid ibi actū ē. R̄ndit diabolus. Sup̄uenit maledicti cōsurati f̄ses et cepit mu sitare ac dicere. s. ut solutū ē. Credo. P̄t nī r̄c̄. et ad bec oēs fugim⁹. aia q̄ illa deuenit ad pedes dei. Dīnq̄ q̄nta nob̄ iūuria. b̄ ille fuiuerat nob̄ pl̄q̄ clānis. et postea tribānūl̄ sūt fuiuit dñs et abstulit a nob̄. lo itep̄ redi⁹ ad b̄ vasculū qđ mibi tra ditū ē vīvidic̄ me. Unū p̄t q̄ml̄tū 2fert̄ ē demo nes orare symbolū. nā et eccl̄ia statuit q̄tīdī māe sp̄ma et sero i 2pletorio gorari. Roḡ ḡt̄p̄; r̄c̄.

De eadē dñica Sermo tertius sc̄s 8 fidel̄ chri stiane obligatiōe ad vitā sanctā ac de regulē chri stianitatis.

Redidit hō ser

c moni quez dixit ei iesus Job. iiiij. et in euāgeliō hodierno. Sicut Aug. defi de ad Petru dicit. Fides xp̄iana est bono p̄ oīm fundamētu et būane salutis inīciū. Sine hac nemo p̄t p̄tingere ad filio p̄ dei numerū. Sine bac om̄is labor homis vacu⁹ est. Nec ille. Pre terea saluator̄ noster fidē tanq̄ fundamētu ne cessariū ad salutē voluit mult̄ miraculis cōfir̄ mare. vñ et regulū cui⁹ fili⁹ 2firmaba āt quē sana ri et xp̄o petebat voluit rep̄bēdere de defectu fidei. Et miraculose sanādo filiū ei⁹ 2firmauit fidē ac tota domū illi⁹ 2uerit ad credēdu i r̄pm: ut p̄t̄ i euāgeliō. Et q̄ aut̄ multi sūt xp̄iani mali q̄ licet credat̄ in xp̄m fide et credat̄ sermōib⁹ xp̄i iesu q̄s dirit in euāgeliō: tñ ope 2dic̄. Lōtra q̄s Jaco. ij. Si fidē q̄s dicit se h̄ie: oīpa autē nō h̄eat nūqđ poterit fides saluare eū. Jē ibidē. Sic corp⁹ sine spū mortuū ē: ita et fides sine op̄ib⁹ mortua ē. hec ibi. Unū Ap̄l̄s Gal. v. Fides p̄ caritatē op̄at̄. Jē ibidē. Qui xp̄i sūt car. suā crū. cū vi. et 2cu. Harū autoritati q̄libet p̄t̄ ponī p̄ themate hui⁹ sermo nis. Proinde de vita. s. xp̄iana ad sc̄itacē oīp̄ in fide obligat̄ tria mysteria declarabūt̄ i b̄ fm̄oe

Prīmū dī mirabilis inducōis.

Scdm dī xp̄iformis imitatiōis.

Tertiū dī regularis obseruatiōis.

S Circa p̄mū de mirabili inducōe vīc ad fidē et vīta sanctā xp̄ianā: q̄r̄. q̄re voluit de⁹ nō nīl̄ p̄ miracula ad fidē xp̄i hoies iducere et advītā xp̄ianā. Rō q̄stōis ē. q̄ nulla alia lex 2firma ta cē legi⁹ p̄ talia miracula nīl̄ sola lex fidei xp̄i. Et patet p̄mo de lege naturali q̄ nō est 2firmata miraculis. Sc̄o de lege moysi data in mōte sy nai: licet em̄ ibi de⁹ aliq̄ miracula fecerit q̄n̄ ange lus in psona dei locut⁹ ē: puta q̄ ignis ardens fuit et nubes et fulgura in syna mōte. vor q̄s ter ribilis tube et hm̄oi. S; null⁹ legi⁹ cē⁹ aut̄ clau dus in pp̄lo tūc fore sanat̄. et sic de alijs infirmi tatiib⁹. nec mortu⁹ q̄s sc̄s suscitat̄ legi⁹. Et si pos stea de⁹ fecerit miracula in lege moysaica: tñ i fo lo pp̄lo iudaico fecit et pauciora multo q̄s i lege noua in q̄ certe totū mūndū de⁹ miraculis adim pleuit in oībus p̄t̄b̄y et v̄l̄q̄ mō p̄ multos sc̄os fiunt innūerabilita miracula q̄ et q̄tīdī exp̄imur v̄l̄q̄ ad finē mūndū. Terrio p̄t̄ de lege machome ti q̄ nullo miraculo ē 2firmata s̄z 2sistit in v̄ture armōp̄ et sic durat̄. q̄t̄ i ip̄a lege machometi mā daſ q̄ sub pena capiſt̄ null⁹ dubitet de illa. Et p̄ p̄terea sacerdos saraceno p̄ q̄n̄ p̄dicat̄ sp̄ tenet en sem euaginatū et null⁹ audeat̄ 2dic̄ illi legi⁹. Si q̄s em̄ auderet̄ ē illa dubitare manifeste cōi vincere p̄t̄ ē falsa. Miz̄ ḡ videat̄ q̄ sola lex xp̄ia na miraculis ē 2firmata. D S; ad bec ass

Dominica. XX. post Pentecosten

gnant plures rōnes. Et quidē

Prima rō ex pte aliaꝝ legū.

Sedā ex pte articuloꝝ fidei xpianorꝝ.

Tertia ex pte psecutiois tyranoꝝ.

Prima rō accipit ex pte aliaꝝ legū. qz oīs alia pter xp̄i legē pcedit p viā naturalis cognitōis. iō nō erat nec ē necessariū a deo. pbari illas p miracula aliq. Declarat pmo d̄ lege impatorꝝ romanoꝝ p phorū q erāt sapientē mudi. videtisq; via nature pcedere a corpibꝝ celestibꝝ bonā homi di spōsitionē fm̄ corpꝝ t elemēta inferiora. colebat corpora celestia rāq; deos scz solē lunā t alias stellās. Et in hoc errore nō debuerūt fieri miracula ne videref a deo fore cōprobat. Itē sedā delege moysi p̄t. qz moyses nihil sup̄ naturā incōphē sibileq; rōni pcepit iudeis in lege credere: sed so la ea q pbi naturaliter pbāt t rō dicit. s. qvñus ē deus t pcepta decalogi q dicit ea q sūt legi na ture t sūlia. Propterea nō fuit necessariuz miraculis pfirmare legē moysi. Itē tertio de lege mā chometi etiā p̄t. qz multas habet falsitates t vītiis laxat habenas irrōnabiliter. ideo nō debuit miraculis a deo pfirmari: eo q d̄ nō pōt ēcētis falsitatis. Sedā rō accipit ex pte articulo rū fidei. qz fides xpiana est sūme ardua. t eiꝝ arti culi sūt de difficultiis; ut pote sup̄ naturā. Nō em̄ hec fides ē humanit̄ adiuēta s; a deo costi tura. Unū a miraculis diuine trutis icpit. s. ab incarnatione xp̄i ex vīgine t in miraculis durat. s. in quotidiana pseccratiōe eucharistie t crebris miraculis q scrii faciūt in vita t post mortē. t tādeꝝ ad miraculū psumat. s. ad resurrectionē ppetue im mortalitat̄. t hec oīa nō potuissent hoīes credere ex se cū sint sup̄ rōneꝝ. Jo xpiana fides debuit miraculis p mudi pfirmari ut vidētes signa si eri p ap̄los t sc̄tos inducerent ad fidēt vīta xpia nō t agnoscerēt vītae dei. Tertia rō ex pte psecutiois tyranoꝝ. qz in maximis psecutōibꝝ pto tu mudi extincta fuisset si miracula nō fuissent facta. s; hoīes videāt. miracula qn̄ vn̄ martyr occidebat decē aut mille aut plures credebāt. t sic creuit ecclie fides in psecutōibꝝ vt apparet mani feste q hec fides ē a deo q ē carnē t sanguineꝝ ac naturalē appetitū indurit hoīes ad credēdūt sa cte viuedū. Et his p̄t qremō d̄ nō facit tot miracula sicut p̄us. qz iā fides sufficiēt ē pfirmata. O ḡiesu bone. o d̄ magne tibīlaus t gr̄orū actio q nos ad verissimā fidēt xpianā vīta idū.

3 Līca secundū de xp̄i pfirmate (risti. t limitatiōe notandū. q qlibet xpianū fidelis te net xp̄m imitari in vite leticare qntuꝝ ē possibile pbaꝝ tripliſ. Prio pbaꝝ h̄ ex ipa xpiani no minis diffiniōe. Querit nāq; qd̄ ē xpianus. Ad qd̄ rūndē fm̄ Jobem Līmacū lib. scale sue ē dū pmo: diffiniſ ſic. Xpianū ē imitator xp̄i ielu fm̄ qd̄ possibile est homi verbis opibus t intēriōne recte t sine querela credēs in dēū t sanctā trinitatē. Ecce pater. Secūdo pbaꝝ ex noīs deriuati;

one. qz xpianū nomēa christo deriuat ut doceatur. qm̄ deriuatiū seq̄ haber suū pmitiū fm̄ regulā grāmaticā. Prōinde Aug. de vita xpia na dic. Nemo sine causa qd̄cū q nomē sorti. s. su tor em̄ ut vere dicat necesse est q calciamēa cōficiat; ut vocē q̄ faber aut artifex art⁹ peritia facit. Et subdit. Hmō exemplis agnoscit nullū sine actu nomē sortiri. Nō em̄ q tm̄ loquit̄ d̄ arte futoria futor vocat; sed facies actu arr̄ illā. Xpiani q̄ noīnē ille fruſtra sortit q xp̄m minime imitāt. qd̄ em̄ tibi pdest vocari qd̄ n̄ es. tu q̄ quo xpianus diceris in q̄ nullū xp̄i acī ē. Nec Aug.

Tertio pbaꝝ ex adoptōe. qz d̄ pater xpianū adoptauit in filiū vel filiā. t xp̄s adoptauit i fratre vel sorore. ppterēa Epb. v. Estote imitatores dī sīc filij charissimi. Amb. Scītore fratres qm̄ cuiq; qlq; opa facit; cī t fili⁹ dī: b̄ est bon⁹ xpian⁹ dī fili⁹ dei qz facit opa bona q̄ sūt dei; h̄ mal⁹ dī fili⁹ diabolī. qz scribit. i. Job. iiij. Qui facit peccātū ex diabolo ē. Proinde etiā Bern. sup̄ Lan. ser monie. xv. dicit sic. Xpian⁹ p̄iceps noīs t hereditatis. xpian⁹ sū. xp̄i frater sū. Si sū qd̄ dico. b̄ res sū dī: oberes aut̄ xp̄i. Nec Bern. O itaq; tu xpiane hō imitari stude xp̄i dñm dēū tuū vī sī vere xpian⁹ cōcēne diabolī opa. i. p̄cā oīa. q̄ vī dicit Hiero. in testamēto. Fruſtra inq̄t xpianū nomē habet q̄ opibus diabolū sequit̄. Ue ḡtibus. S; restat vīdendū in qbus xpian⁹ debeat t tenet xp̄m ielu imitari. t d̄ hoc patebit p regu las subsequentes.

R Līca tertii de regulari obseruatōe notā dū. q̄ regule xpiane religiōis q̄uis sint plurime tñ p̄cipue sint duodecim ad q̄s xpian⁹ debet co nari ut obseruet. Nā qlibet religiosus debet ob seruare suā regulā. Sic in p̄posito qlibet xpian⁹ regulā xpianatatis q̄ p̄sistit in duodecim capitu lis. Que p̄ captu ponem⁹ iuxta līas hui⁹ nomi nis christianus vītīa līa duplicita p numero implendo duodenario.

Prima līa L signat regulā credulitatis.

Sedā N signat regulā būlitatis. s. p̄nialis.

Tertia R regulā recitūdinis.

Quarta I regulā incoinq̄atiōis.

Quinta S regulā sacramentalis suscep̄tōis.

Sexta T regulā toleratiōis.

Septima J regulā impendiositatis.

Octaua B regulā amoris diuinalis.

Nona U regulā nitiditatis.

Decima V regulā vītīe fidelitatis.

Undecima S regulā salubrī studiōscitatis.

Duodecima S regulā stabilitatis.

Prima inq̄ regulā dī credulitatis ut sc̄i xpian⁹ fideliter credat t firmiter oīs t singulos articulos fidelis sine omni errore vel heresi in vītione sancte ecclie catholice. Nec regula patet p̄ Aug. ex tra de here. ca. Firmissime. Unū t xp̄s Mar. vī. dicit. Qui crediderit t baptisat⁹ fuerit salu⁹ erit. qui nō crediderit z dēna. tē. Secunda regu

Hermo

lo dicit huiusmodi penitentia: ut scilicet humilietur conseruat et confiteatur ac penitentia agat de peccatis. Chrysostomus dicit: Omnis christianus qui facit peccatum et non penitit, nullus est christianus. Hinc Matthaeus xij. Christus ait: Discite a me quia misericordia mea est et humilis corde tollite iniquum. s. penitentie regem. Tertia regula dicitur rectitudinis: ut scilicet christianus sit rectus corde et ore: hoc est quod non incedat nec relinquit appetit corde nisi quod rectum et iustum est. nec loquatur ore nisi quod rectum et verum est. nec operetur nisi quod bonum et rectum est. ut pater Augustinus de vita christiana dicit. Qui fraudulentem est et mendacem, iuratio assuetus. male dicimus detractorum regem: non est christianus vero. Quaranta regula dicitur iniquitatis: ut scilicet christianus sumo studio caueat inquinari peccato mortali. Job. viii. Qui facit peccatum ex diabolo est. Quia dicit sacramentalis suscepitio: ut scilicet christianus sacramenta opportuno tempore suscipe iuxta preceptum ecclesie non negligat nec renat vice baptismi si non est baptisatus ille. Item penitentia; eucharistie communione semel in anno. Item confirmationem regem. Nam dominus dicit Matthaeus xviij. Qui eccliaz non audierit. sic tibi sicut erit. item. Unus qui non confitens vel non communicans in pascua non sicut veri christiani. Sexta regula dicit tolerationis: ut scilicet patienter toleret christianus aduersari et non remurmure contra deum. Unde Augustinus. Vera fidelitas humilitas est in nullo superbiere in nullo murmurare nec ingratiisse. nec querulam in omnibus dei iudicis gratias agere deum. et collaudare cuius oia opera aut iusta sunt aut benigna. Omnes christiani aduerte hec. Septima regula dicit impudentiarum: ut scilicet christianus impudentem per omnes opa misericordie et pietatis. quod ut dicitus gloriosus. Timotheus. iij. Omnis summa discipline christiane in misericordia et pietate est. propterea Iacobus. i. Religio. Lumen scilicet christiana misericordia et immaculata apud deum hec est visitare pupillam et viduas et sic de aliis.

Octava de amoris divinalis: ut scilicet christianus amet veraciter deum. quod dicit Augustinus. Lumen dilectionis fides est christiana. sine dilectione fides est diabolica. Nam et demones credunt et tremunt Jacobus. iij. Vere autem quod deum diligit si manifestata eius obseruat ut dicit christus Iohannes. xij. Nona regula dicitur nitiditatis: sed est lucide exemplarum in nitore vel decoro morum pro edificatione etiam aliorum. Unus Chrysostomus dicit. Fructus hominis christiani est confessionis fidei et scientiae purissimae illius. Unus dominus dixit. Sic luceat lux vestra cora homo. ut viscerum et glorificetur precium vestrum quod in celis est. Unus et legimus per exemplum quod beatissima virgo maria in episcopale stola scripsit ad beatum Ignatium sic. Christianitas votum firmiter tenebas et mores virtutis voto consordes. scilicet ut edifices etiam alios. Decima regula de votum fidelitatis: ut scilicet christianus votum promissum in fiducia fidelis impleat. Nam promissum abrenunciare satane et oibz populis eius et omnibus opibus eius. deinde. dicitur. Prima. Undecima de salubris studiorum: ut scilicet necessaria salutis addiscatur. Augustinus dicit quod fronde audeat quod dicere esse christianum

quod dicitur orationem et symbolum ac decalogum ignorat. sic et de confessione et hominibus. Duodecima regula dicitur stabilitatis: ut scilicet christianus usque in fine presentis ueretur in predictis regulis obseruandis. Nam dicente christo Matthaeus. xxiij. Qui praeuerauerit usque in fine huius salutis erit. Ecce ergo hoc proposita est tibi regula christianitatis in nomine tuo christiano. O anima christi sanguine redempta obserua predicta. Item pro exemplo finali narrat Petrus Damia. et scribit in specieculo exemplo. dicitur. Exemplum. et ex parte. quod rome in monasterio condito a beato Gregorio puer quidam a pentibus oblatus est quod postea adolescentis factus ad seculum regis et vice accepit. deinde iuuenis factus a deo languore mortale incurrit in extremis constitutus cepit vociferare dictam eum gemitu. Nonne videtis beatum Andreum apostolum sanctum Gregorium acerrimis verberibus me flagellantes. Inter ea post fletus et rugitur ad momentum quiescens aiebat. Non do me verberauerit quod de monasterio ad secundum redi. Et iterum dicitur. Ecce iam verberatus quod paucis medicamentis non dedi sed eos irrisi. Iterum fletus et stridores ac rugitur dans dicitur. Verberatus quod a viis duabus paupercula sex denarios mutuo acceperit et redidere noluit. et talia plaudit. Ut sciat quis quod non metitor etras hora sexta de hoc seculo migratur sustinuit et penitens tandem illa hora sexta adueniente surgens de lecto ad ecclesiam profugit. mirantibus cunctis vobis se psternebat dicitur. Ecce sanctus verberatus flagellatus ita de corpore egredior purificatus sic de fonte baptismatis mundus exiui. et sic hora quam predicta exiret spiritum reddidit. Et in corpore eius nudato plausus verborum videbantur. Quo miraculo docemur quod non tenet suam regulam confessionem. et omnes christiani factam in baptismate confessionem non tenentes flagellatur a deo in presenti lepe. et acerbitate in futuro penitus eternis. quod autem obseruantur salutem purgari penitentia et aduersitatibus. Rogemus ergo dominum Iesum ut regem.

De eadem dominica Sermo quartus. de vice humana breuitate et pleniori termini eius.

Dominus descendit

de pulcro moria filius meus dicit ei Iesus. Vnde filius tuus vivit Iohannes. iij. et in euangelio hodierno. Misericors deus soler homini sepe flagella infirmitatum vel tribulationum imittere vult ad salutem eius dicit corripiendo et inducendo et emendando. Unus Chrysostomus. in quadam omelie. dicit. Gaudet deus si emendatos viderit quos corrigit letat si et iustos in melioribus mutatos speraverit quos flagellat exoptat ei misericordia peccatorum. Quem enim diligenter ut filius castigat. Timeat ergo quod non flagellatur ne forte filius dei non fuerit. timeat quem deus corrigeret non vult in hoc seculo. quia cui destinabit perpetuum supplicium. Nec Chrysostomus. Et hoc exemplariter ostendit Christus in Regulo quod in tempore impetrare credebat auditis miraculis eius. propterea permisit deus filium illius ad mortem firmari ut cogere et accedere ad

Dominica. XX. post Pentecosten

xpm et sanatio filij sui fieret occasio salutis Regulo et toti familie eius ut pater in euangelio. Itaque ex quo in euangelio est narratur quod Christus dñs filio Reguli incipiens mori sanitatem et vitam longiorē dedit ei. Filius tuus vivit. De vita longitudine ergo et brevitate in sermone agemus. propter si aliquis placuerit bene posse ponere etiam propter lectione de sermone predicari. propter themate illius Jacob. viii. Vita nostra est ad modicum pareret deinceps exterminabitur. Et pro hoc sermone tria mystera.

Primum dicit abbreuiatio. tria notemus.

Sed et plongari ois.

Tertium de exaplicatione.

M Circa pm de abbreuiatione vite humanae inquirendum est unde hoc sit quod vita hominis sit abbreuiata vel legum et videtur. Namque quod nunc ex multis historiis vita unius centum annorum attingit etatē, vel saltem octoginta; aut septuaginta anno etatē coplentes. paucissimi sunt etiam in rotā una civitate. Ideo Propterea dicit. Annī nostri sicut aranea meditabundū dies anno etiam in ipsius septuaginta annis. Si autem in porciōne octoginta anni amplius eoz labor et dolor. Et tamen legitimus in scripturis quod antiqui patres multū vixerint. quod dicit in Genesim. quod Adam vixit annis. dcccxxx. Seth. dccccxii. Enos. dccccv. Chaynan. dccccxv. et pre alijs māribus annis. Denique et post diluvium satis longis tempore leguntur vixisse homines. Noe enim in toto vixit. dcccc. annis Genesim. ix. Sem dclviij. Thare post abraā. ccv. Abraaz. clv. Isaac. clxx. Jacob. clvij. Mirū ergo videtur quod nūc homines ratiōne longiorē vita disponuntur. Et tamen antiqui patres multū vixerint. quod dicit in Genesim. aliosque. quod pluribz rōnibus siebat ut anti quā plū viveret hoīes quod mō. Primo propter primū parētū nobilē cōplexiōne. quod fuerint miraculose a deo facti. et quod sequentes optime cōplexiōnes ad longiorē vitā dispositi. quām ut Libri. ait. Ea quā de se īmediate et miraculose sp̄ meliora sunt illis quod p̄ducuntur quod naturā. Nā dei p̄fecta sunt opera Dei. xxxij. ut pote artificis et operari op̄timi. Unū quod bonitas illius primordialis cōplexiōnis magis derivata est ad propinquū quod ad remotos homines. Iō illi p̄ores patres longioris vite erat. sic ignis plus calefacit propinquū quod remotū et vita arborē stabilior est propter radicēs in ramis. Secundo quod p̄ vim nature fortiorē. Nā in oīo fortiores vires habuit natura antiquā quod mō. cuius signū. quod p̄ducebat res qualitate maiores. Nā Genesim. vi. Gigantes erant super terrā in diebus illis. et nūc vbi et mūndū inueniuntur gigantes. Ite Numen. xij. Palmitē cū vua sua portare i vestre duo viri et filii israel potuerunt. Quod si de borro sic fuit; cur nō sile pūce de alijs fructibz et segetibz. Unū quod terre naturae indies apparēt desiccare. id ex eis breuiat vita boīm. Tertio propter nutritionē simpliciorē. quod antiqui nutriebāt simplici cibo naturali. nec tā multa fercula artificialiter īingenio coquinas.

rio et speciebo cōdita comedebāt. sicut faciunēbō minēs moderni. propter quod appetitus effrenū pūos cant ad excessū et sic vires enervantur. morbos multiplicat et vitā minūtū. quod scribit Eccl. xxvij. In multis escis nō decerit infirmitas. quod autē abstinet ad zē. Nā Si dicit. Unū hoc p̄ba et p̄fercula species hīmōi sunt et plurimū p̄fortatū et ad digestionē disponuntur. sicut pater de syncretibz. croco et cariophylis que medicativa sunt. Rūndet quod quis moderate condire speciebo cibum valeat alt quādo ad p̄fortationē nature digestionē et hīmōi tamē inquit. puocant appetitū ad excessū aut dū nocent species ipse. Nā Eccl. sup̄ dicit. Aviditas appropinquat ad choleras. et p̄ consequē mītū vitaz. Quod fīm Macrobius p̄ba et plura signa. Primum quod animalia bruta que vnuū simplifici cibo p̄ueniēt sue nature et assuetudo; ut videtur saniora sunt. Secundū signū quod homines in heres moviūtēs. propter abstinentiā et simplex nutrimentū longius legitimus vixisse. Nā Paulus heremita viri. chij. annis. Sanctus Antonius vicesimo sexto anno erat heremita intrōs vixit ibi lxxv. annis. Sanctus Hieronymus vixit. xvij. annis. et sic dū alijs. Tertium signū quod hoīes an di luūtū quādo nec carnes vnuū comedebāt nec p̄ scēs. sed et nec vinū nec ceruīsū sed tūmō aquaz bibebant et fructū edebāt plū vixerunt; ut sup̄ dicitur. Quarto denique propter aerē puriorē quod nō fuēt p̄ tūctam multe ciuitates et castella sed habebat hoīes in cāpis et montibz amētis. et sic in aere puriori manebāt quod mō in ciuitatibz quibus in plateis lutoſis ferorē exalat. de quo inficiuntur hoīes. et sic ciuitas moriuntur. Proinde Juicenna dicit. quod hoīes habitantes in locis paludinibz et in valibus nō ita diu vnuū sicut quod habitant illos mōtuos eo quod aer illos est malus et cōtinua exalatā rāpox de locis bumectis. Item Bris stōre. in. pbleu. dicit. quod odor bonus et aer purus multi p̄serunt vite hoīim. O Quinto propter castitatis obseruationē. quod antiqui diuitiā castitatis obseruauerunt. Nā Seth. cxv. erat anno etiam genitū sc̄z enoch. Et enoch quod postea rapta est in paradiso erat. lxx. anno etiam genitū pri mogenitū sc̄z Mathusalē. Ite Bristo. etiā li. post liticos dū. quod antiqui tricenarij viri et pueri. xxvij anno et copulabantur. propter fortiores et rātē quod a rālibz generabantur. quod ut idē dicitur. de aialibz. Eras nondū matura in aialibz debilē generat fētū. Et quod modernis tempore ab adolescētia. xvij. anno pūella. Et. xv. anno autē modico plus vir nubēt. ideo debiles proles generant. Sed et videtur quod qui nubunt in etate proiecta cōuenienter fortiores generant proles et fecundiores sunt nisi p̄ actū luxurie fuerint eneruati. Iō Gregorius. in omel. dicit. Per luxuriam natura corrūptis. senectus idicis. vīta minus est. Exemplū fertur sapientibz et cōtagiati rārō satīs ut debet obitū mutuo exolventur.

plures & fortiores generat q̄ illi q̄ instantē p sc̄i
etate libidinis & miscet. **Sexto** pp̄t ade pfectō co
gnitō; q̄ p̄dit⁹ fuit i pfectō sc̄i. iō q̄ ḡuit v̄ tu
es fructū herbarū & lapidū p̄ciosorū & oīm rep
natiū, & edocuit hoīes illi⁹ t̄pis d̄ p̄fūda sāita
te & plögadē vite. Un ab Adā edocita euā fuit, &
nūc mīcērēs herbas cogl̄cūt ex p̄mitē; cert⁹ pl̄q̄
v̄ti insisteñ. i cātatiōib⁹ diabolis: imitato Euā q̄
cū diabolo loq̄baſ. **Septio** pp̄t m̄ltiplicatōez
hoīim p̄ generatōz. Nā vt Aug. xv. de ci. dei. c. viij
dīc. Nō potuīsent tot hoīes ex vno adhuc viue
te p̄ ordinata & honesta m̄timonia multiplicari
nisi illi⁹ vita fuīss diurna. Un mḡ historiaz
sup. e. c. Gen. & Philo. li. q̄stionū sup gen. narrat
q̄ t̄fīlii noīe adhuc eo viuēre post diluvii. vīc̄
ista ānos. cccl. nati sunt vīgīt̄q̄tuor milia viro
ru & cērū except⁹ m̄līcērō & puul. O ḡ carissimi
erq̄ audim⁹ q̄ p̄ores lōgi⁹ vīxerūe discam⁹ i bre
vitate vite n̄se bñ viuēre ut saluemur. P

Līca sc̄om d̄ plögadē vite hoīis. Querit v̄truz
bō terminū sue vite possit trās gredi. & sic vitā si
bi plögare. Nā q̄ sic viōr̄ Ela. xxvij. d̄ Ezechia
rege. Sed in h̄riū ē illud Job. xiij. Breves dies
hoīis sūt nūc mēsūi ei⁹ ap̄d teē. p̄sticuīt̄ emīos
ei⁹ q̄ p̄terū n̄ poterūt. Ad hec rñdef̄ fm̄ docē. q̄
vite huāne emīn⁹ p̄t p̄siderari p̄cipue tribi mo

Uno mō fm̄ diuinā dispositōez (dis)

Sc̄do fm̄ causaꝝ sc̄dāꝝ p̄paratōēm

Tercio fm̄ humāna regulationē
Uno mō fm̄ dei dispositōez. Et sic Gre. i mora.
dīc trātās p̄dicta v̄ba Job sic. Prefici sūt seclī
dies singul̄ hoīib⁹ ab et̄na p̄scīctia dei. nec augeri
p̄nt neq̄ minui nisi p̄scīct. vt aut optimis oīib⁹
lōiores sīat aut cū pessimis breviores. Lū em̄
de⁹ noscat rez fines sic. plögat & abbreviat vitas
put viderit opportunū. ideo alīq̄ bonos & iū
stos etiā infātes & iūuenes sepe de⁹ citi⁹ tollit ne
si v̄lī⁹ viuerēt̄ dānaret̄. iuxta illō Sap. iiij. Ra
prus ēne malicia muraret̄ itellectū ei⁹. Et q̄nq̄
alīq̄ q̄ fm̄ cas naturales v̄l̄ sc̄das deberēt̄ mo
ritā de⁹ plögat; vt p̄t d̄ Ezechia rege q̄ pp̄t ma
la corporis dispositōez & pp̄t demeritū culpe debe
bat mori: nec posat euadere via nāte. Prop̄fea
pp̄ba dīc. Morier̄ & nō viues. Et h̄z Lyra
ver fuit fm̄ causas sc̄dās; & q̄ demeruerat mo
ri eo q̄ noluerat accipe v̄toz q̄d tenebat facere
vt linea dāvid p̄ ip̄m p̄tinuaret̄ v̄sq̄ ad xp̄z na
scītū. q̄ de⁹ ordiauerat q̄ penitē illi q̄ndeci
ānos adīceret. iō supuixit q̄ndeci ānis q̄s d̄ sue
vite emīo p̄firo demeruerat adīmi. Sc̄do mō
p̄siderari p̄t termin⁹ vite & p̄ando ad causas se
cūdās q̄ sūt iſluētia celest̄. dispositō aer̄. p̄plexio
corpis: régime vite & bñmōi. & sic nulli dubiū q̄ v̄l
ta hoīis p̄c breuiari & plögari vt exp̄ctia docet.
q̄ ex iſluētia celi q̄nq̄ e p̄fīs i terra vna & mori
tur hoīes. i alia era elana aura: & q̄ illuc fugiūt̄
supuīt̄. Itē hoīes i insula Triual vt dīc Ares
kō. i topi, diuīsime viuūt̄. h̄z i gab̄ meridiāis

saraceni vīt̄. xx. ānis viuūt̄. de⁹ em̄ dedit ordinē
v̄ tuī causis sc̄dīs vt effect⁹ suos agāt. Tercio
q̄ p̄siderādo q̄ ad huānā regulā vita hoīis idubi
tater. plögari p̄t & abbreviari. q̄ regla generalē
est q̄ iuste p̄uaſ vita q̄ inḡt̄ vice autori abutis vi
ta sibi p̄cessa. Q Si ḡ q̄raf̄ q̄re aliq̄ citi⁹ mo
riūt̄ alijs Rñdef̄ q̄ pl̄me sūt cause. Prīa ne illi
suguiūēdo deciorat̄ & dānēt̄ ve sup̄dictū est p̄
gre. Sc̄da q̄r alijs ex h̄ dignē puniūt̄ puta p̄entes
q̄ nimis amāt̄ filios i illī spantes & aie salutē ne
gliḡit̄ p̄ ill̄. v̄l̄ filios mal̄ morib⁹ educāt̄ aut ne
gliḡetes sūt. vīc̄ i custodīēdo illos: & sic etiā abor
tiū patiūt̄ & filij moriūt̄. Tercia cā q̄r boni p̄
malos exerceſt̄. iō q̄nq̄ etiā vita mal̄ plögaf̄ vt dī
cit Aug. sup̄ ps. Quarta q̄r expectado ad p̄niāz
lōgi⁹ mīficordia dei manifestat̄. Quīta q̄r cul
pis exigeſt̄ p̄fari a morte nō meret̄. sic p̄t de
altib⁹ q̄ accidētāl̄ moriūt̄ aq̄o v̄l̄ ignē aut bello
lo aut p̄cipitio aut a latrōib⁹ & bñmōi. eo q̄ negl̄
get̄ se habuerūt̄ nec meruerūt̄ a deo i p̄cul̄ ip̄s
uari. Sexta q̄r vīc̄s ēḡib⁹ citi⁹ mori demeret̄.
ps. Subito defecerūt̄ p̄lerūt̄ pp̄t iniçateſ sc̄z. Et
iter. Vīrī sanguinū. i. p̄tōrū nō dimidiabit̄ dī
es suos. i. dimidiūt̄ vite debite nō babebūt̄ q̄r p̄
p̄ctis occidēt̄. Exēplū legif̄ q̄ i italia qdā suspeſ
sus p̄ p̄ctis mori vīsus ēlenuisse vt narrat̄ a fide
dignis etiā frīb⁹ n̄fīs q̄ viderūt̄. Et vor facta est
dices. Si iste bñ viriſs debuiss v̄sq̄ ad talē ca
niciē attigisse. Septia cā q̄r malo regimie vīt̄
tur iō citi⁹ moriūt̄. vt p̄t de crāpulōs voluptuo
sis passiōib⁹ ire iūdīce odij & bñmōi seq̄ntib⁹: nī
mis laborib⁹ vel etiā niūis dormiētib⁹. & sic dī
alijs. Et claret̄ b̄ p̄ Lbry. de p̄se. di. v. c. Nibil̄ cā
sic iocidūt̄ z̄. O ḡbō agnosce ex his q̄r citius q̄
putas mori poter̄. age q̄ p̄niāz. R

Līca terciū de exēplificatōē nota q̄ i historiaz
Barlam quā zpilauit̄ Jobes damascen⁹ inf̄ ce
tera exēpla ponit̄ q̄dā exēplū de fatuitate hoīim
male viuēt̄ talib⁹. Sagittari⁹ q̄dā capiēt̄ aūt̄
culū noīe philomena. cū vellet̄ eaz occidere vor
data ē philomene & ait̄. Quid tibi p̄derit̄ o bō si
me occider̄. neq̄ cī vērētū d me iplere valebī
s̄. si me dimiceter̄ tria tibi documēta dare: q̄ si
fūauer̄ magnā vīlītātē z̄seq̄r̄. Ille ad ei⁹ loq̄la
stupefact⁹ p̄misit̄ eā dimittere. Et illa. Primū
documētū ait̄ h̄ ē. Nūq̄ studeas ap̄phēdere rēq̄
ap̄phēdi nō p̄t̄. Sc̄dī ē v̄bū icreditib⁹
q̄ credas. Un ille philomenā dimisit̄ illā volitās
dīxit ei. Ue tibi o bō q̄ magnū thesaurū bodie p̄
didisti. est em̄ i vīsceribō meis margarita maior
q̄ ouū strūtōis. Qd ille audiēs valde ē p̄trīſta
tus q̄ eā dimiserit̄ & eā iſt̄ app̄phēdere conabat̄
di. Uenī i domū meā & oēz huānātē tibi ex̄b̄
bebo & honorifice te dimītrā. cui philomena. nūc
p̄ cerro z̄gūte satiū eē. & ex̄bis q̄ tibi dīxi nullū
p̄fectū hūlīſſe. q̄r tu ſc̄ptas me app̄phēdere cū neq̄
q̄s & d̄ me q̄dīta irrecupabili doles. & iſup̄ mat̄

Dominica. xxi. post Pentecosten

garitā tam magnā esse credis in ventre meo cū
nec ego tota sim tāte magnitudinis sicut ē ouuz
structionis. Sic ḡstulti sūt illi q̄ sc̄ p̄mo volun-
tenere vel habere longā vitā que in p̄senti nō po-
test haberi. qz nec diē crastinā haber hō certā. Se-
cūdo stulti sūt q̄ in peccatis viuētes perdūt ete-
rā beatitudinē que nō p̄t recuperari post mortē.
sed in p̄senti possent recuperare p̄ penitentiā. et tñ
differunt in futuro penitere. Tertio stulti sūt qui
in peccatis p̄seuerādo credūt saluari qđ est icres-
dibile. Aliud exēplū ibides subdit q̄ tales ossi
milan̄boi q̄ a facie unicornis crudelis cū velo-
cius fūgeret in quoddā baratrū magnū cecidit
sed dū caderet arbustulā quandā apphendit. et
in base quadā lubrica pedes fixit; respic̄s vidi
duos mures vnū albi; aliū nigrū radice arbu-
stule illi⁹ corrodētes. in fundo vidi draconē ter-
ribilē ignē spirantē apto ore velle illi⁹ deglutire.
eleuās oculos vidi exiguū mellis de rāmis illi⁹
us arbustule stillare. cui se totū dedit oblit⁹ pe-
riculi. Sic in xposito unicornis est mox cupies
deuorare. baratrū mīdus in cui⁹ p̄fundo dra-
co est. i. diabolus ignē infernalez spirans. arbu-
stula est vita p̄sens cui innixi sum⁹. sed duo mu-
res quotidie corrodūt sc̄ dies ⁊ not. illa p̄ albū
beck nigrū significata. dulcedo ramusculi ē fal-
lax delectatio mīdane vite qua hō seducit vt pe-
riculū mortis eterne obliuiscat. Ue ⁊ vetalibus
peuntib⁹. Rogemus ḡdñm z̄.

Dñica vicesima propria post Penthecosten Sermo promptus iuxta euangeliū applicando de infernali secundum proce^{re}s eternitate.

Ratus domi^{nus}

i didic eū tortorib⁹ quoadusq; redderet
vniuersū debitū Matt⁹, viiiij & i euā
gelio hodierno. Terribile pabolo p̄posuit nobis
xps dñs in hoc euāgelio & terribile sententiā con-
clusit p̄tra peccatores & contra illos qui primis
nō remittunt iniurias. q̄ scilicet nec deus remit-
teret talib⁹ peccato: s̄ irascit p̄tra eos & tradet tor-
torib⁹. hoc est fm⁹ Remigii in potestatez demo-
nū q̄ habēt in inferno torquere aias quoadusq;
redderet vniuersū debitū. & hoc vt idē Remigi⁹
dicit intelligi debet p̄ infinito re sit sensus sḡ sol-
uet & nūq̄ psoluet s̄ p̄petuo pena luct. De his er-
go videam⁹ textū euāgelij. Textus

In illo tge dixit iesus discipulis suis gabola
hac. Sile è regnū celoꝝ hoc regi q̄ voluit rōnēm
ponere cū seruis suis . et cū cepisſet rōnēz ponere
oblatꝝ è ei vñ q̄ debebat decc̄ milia talēta. Cum
aut̄ nō haberet vñ redderet iussit eū dñs eius ve
nūdari ⁊ vroce el⁹ ⁊ filios ⁊ oia q̄ habebat ⁊ red
di. Procidens aut̄ fuusille. rogapabat euz dicēs.
Patientiā habe in me ⁊ om̄ia reddaz tibi. Dñ
seru⁹ aut̄ dñs serui ill⁹ dimisit eū ⁊ debitu dimi
sit ei Egressus aut̄ seru⁹ ille inuenit vñ de ḡser

uis suis q̄ debebat ei centū denarios z tēpēs suis
focabat eū dicēs. Redde qd̄ debes. Ex p̄cide cō
seru⁹ ei⁹ ro gabat eū dicēs. Patētiā babe in me
z om̄ia reddā tibi. Ille aut̄ noluit sed ab̄i et mi-
lit̄ eū in carcerē donec redderet debitus. Videres
aut̄ p̄serui eius que siebat z tristā sūt valde rre-
nerūt z narrauerūt dñō suo om̄ia que facta fue-
rant. Tūc vocauit eū dñs suus z ait illi. Serue
nequā oē debitū dimisi tibi qm̄ rogasti me. non
ne ḡ oportuit z te misererī cōserui tui sicut z ego
tui misertus sū. Et irat⁹ dñs eius tradidit cum
tortorib⁹ quo adusqz redderet vniuersū debituz.
Sic z pater me⁹ celestis faciet vobis sīnō remis-
seritis vnuqz fratri suo de cordib⁹ vestr⁹. Hec
Matth. xviiij. Itaqz iuxta euangeliū hoc nos
temus tria mysteria p̄ sermone.

Primum de pabole mystico documento.

Scđm de rancore primo remittedo.
Tertiū de cibēne supplicio ppetuo.

S Circa p̄mū de gābo le huī mysterio no;
tādūz q̄ xps dñs in huī euāgeliū gābola edocet
plurima salubria mysteria q̄ b̄cruē tangemus

Primū qde est iudice iustissimus. qr de oibis cogitacōibis locū oibis atque oibis fu suā iusticia exigit
strictā rōnē moris bois; aio euāgelius dicit. In illo
tpe. sano. iohnes. predicatois xpisti circa sepe contradicunt iello
bac gabola. Sile ē regnū celorum bois regium; do bo
manato. sano. xpo qui voluit rōnē ponere cum seruis, si
cut solēt reges. Unus scribis Ecēs vi. Lucta qui fune
adducet dominus ad iudiciū per omnis errato servo bonū si
ue malū sit. Itaque rex xpists seruis eius; omnis xpian
qui debet rōnē reddere. Scdm documentū qui qui
libet xpian de decē precpta iplēdis ē do obligatur.
sano. xpo. dicit. Si vis ad vitā igredi
fua mindata. Et hab illū uas in euāgelio cu dominus. Ob
latus ē very veris qui debebat decē milia talen. In qui si
gnificat deccalogi prefecta ver plena obligatio. quā
qui non tenuit dez penitēdo exoluere. Nave dicit Aug.
decē milia talera deccalogi significat precpta qui mi
lia dicū; let sunt decē, propt minlititudine offēsiōis. sed
illa precpta, tra talēta dicū; propter que poder precpta. Ter
tiū ē precpta mortalia sunt gravissima poibis ad eorū
nonlla creatura possit satissimacere ex se fm iusticia &
vnicō solo mortali ut dicit Anf. li. Lur dicit beatus. qui ē
deus ifinitus beatitus, tra qui ifinitus beapetuus pena
meret ifferno. Hoc significat cu dominus. Lu ant non ha
beret vernon reddere qui per merita xpisti nil iuenit in
se vernon satissimacere. Iussit graeci dominus venundari. sed
perpetuus dānatōs obligādo, tra verō*e*. carnē. non
os. impo. tra oia qui beaz. qui oibis spoliā per peccm
z dānationē. Quartū documentū est qde est
penitētibus misericordissimus. ideo dicit qui proci
dens fuus rogauit. Et sequitur. Miserere dominus
dimisit eū tra debitius. impcm dimisit ei. O mira di
clemētia qui penitēti remittit erana tormenta. Ulti
mū ē qde non remittit pecta boibis proxio suo non idul
getibus sunt ira tra odii retinētibus; ut patet ieuagelio.
L Circa scdm graeci de ira remitēdo ipsi primo